

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 30. oktober 2017 —
Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów**

(Sag C-617/17)

(2018/C 104/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Sagsøgt og indstævnt: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Procesdeltagere: Edward Detka, Mirosław Krzyszczyk, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Ommer Polska sp. z o.o. w Krapkowicach, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, Glimat Marcinek i S-ka sp. jawna w Gliwicach, HTS Polska sp. z o.o., Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer — Polska sp. z o.o. w Nowinach, Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski sp. jawna w Puszczyczkowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz sp. z o.o. w Radzikowicach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak Bogdan Pietrzak sp. jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Marcin Nikiel, Janusz Walocha og Marek Grzegolec

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at anvendelsen af ne bis in idem-princippet ikke kun forudsætter, at lovovertræderen og de faktiske omstændigheder er identiske, men også at det beskyttede retsgode er identisk?
- 2) Skal artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at EU-retlige og nationale konkurrenceregler, som af en medlemsstats konkurrencemyndighed anvendes parallelt, beskytter det samme retsgode?

⁽¹⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 8. november 2017 —
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Orange Polska S.A.**

(Sag C-628/17)

(2018/C 104/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant (sagsøger): Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Kassationsindstævnt (sagsøgt): Orange Polska S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 8, sammenholdt med artikel 9 og artikel 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 fortolkes således, at en erhvervsdrivendes anvendelse af en model til indgåelse af fjernsalgsaftaler om levering af telekommunikationsydelser, hvor forbrugeren skal træffe den endelige transaktionsbeslutning under tilstedeværelse af den kurer, der udleverer standardkontrakten (almindelige forretningsbetingelser), skal anses for at være en aggressiv handelspraksis i form af utilbørlig påvirkning:

- a) i alle tilfælde, når forbrugeren under kurerens besøg ikke uhindret kan sætte sig ind i standardkontraktens indhold
- b) kun i tilfælde, hvor forbrugeren ikke forud og individuelt (f.eks. til sin e-mailadresse, bopælsadresse) har modtaget samtlige standardkontrakter, selv om han har haft mulighed for forud for kurerens besøg selv at sætte sig ind i disses indhold på den erhvervsdrivendes websted
- c) kun i tilfælde, hvor yderligere omstændigheder tyder på, at den pågældende erhvervsdrivende eller andre på hans vegne har foretaget urimelige handlinger med henblik på at indskrænke forbrugeren valgfrihed med hensyn til den transaktionsbeslutning, der skal træffes?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 9. november 2017 — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie mod Jacek Michalski

(Sag C-632/17)

(2018/C 104/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie

Sagsøgt: Jacek Michalski

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, samt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁽²⁾ af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, navnlig artikel 10 og artikel 22, stk. 1, fortolkes således, at de er til hinder for, at en bank (långiver) kan gøre et krav mod en forbruger (låntager) gældende på grundlag af et bankkontoudtog, som er underskrevet af personer med beføjelse til at afgive erklæringer om bankens formuerettigheder og -pligter og forsynet med et bankstempel, samt et bevis for tilsendelse af et skriftligt påkrav til debitor, i forbindelse med betalingspåbudsproceduren i henhold til artikel 485, § 3 ff. i Kodeks postępowania cywilnego (den civile retsplejelov)?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.